

Redactioneel

DE STOK ACHTER DE NASCHOLING

In de juli-aflevering van de lopende jaargang heeft de lezer kennis kunnen nemen van een beschouwing, door collega W. J. Admiraal, tandarts/jurist, over het Jaarverslag van het Medisch Tuchtcollege te Amsterdam over de jaren 1984 tot en met 1986. De aard van de door patiënten ingediende klachten bleek globaal betrekking te hebben op de volgende punten: 1. onderzoek en diagnose, 2. de zorgvuldigheidsnorm en 3. bijscholingsplicht.

Vooraf over laatstgenoemd aspect, de bijscholingsplicht, worden door Admiraal enkele behartenswaardige opmerkingen aangehaald: '... hij (de tandarts) wordt geacht gedurende zijn gehele beroepsleven kennis en kunde op peil te houden.' en 'Wel mag worden verwacht dat hij zich abonneert op de meest gangbare periodieken. Het raadplegen van dergelijke tijdschriften, maanden na verschijning, wordt als onvoldoende beschouwd.'

In enkele zinnen wordt veel gezegd, maar – tussen de regels door – worden veel vragen opgeworpen. Hoeveel tandartsen

zullen met een gerust hart kunnen zeggen dat zij aan de gestelde verwachtingen ten aanzien van het op peil houden van kennis en kunde voldoen? Wat zijn in dit verband 'de meest gangbare periodieken' en worden zij werkelijk aanstonds na verschijnen gelezen? En wat moet de abonnee die een enkele keer aan het lezen van een bepaalde aflevering in het geheel niet toekomt?

De algemeen-practicus heeft het in dit opzicht veel moeilijker dan de specialist, die immers zelf zijn aandachtsveld beperkt. Hoe kan eerstgenoemde beroepsbeoefenaar 'blijven' ten aanzien van diagnostiek en behandeling op de vele uiteenlopende terreinen, als restauratieve en prothetische tandheelkunde, parodontologie, endodontologie, orthodontie, kaakchirurgie, implantologie enz., die hij geacht wordt 'redelijk' te kunnen overzien? Staat de individuele algemeen-practicus voor een keuze? Wie tracht de tandheelkunde in zo volledig mogelijke omvang bij te houden op een niveau dat in *eigen* ogen nog verantwoord is, loopt het risico in conflict te

komen met het Tuchtcollege dat het gekozen niveau wel eens als onvoldoende zou kunnen aanmerken. Anderen zullen – om dit te voorkomen – wellicht kiezen voor het samenwerkingsverband binnen een groepspraktijk, dat het ieder der deelnemers, bij onderlinge afspraak, mogelijk maakt zich toe te leggen op onderdelen van het werkterrein die de persoonlijke voorkeur hebben, respectievelijk andere onderdelen los te laten.

Maar hoe men er ook over filosofeert, het zal duidelijk zijn dat het in enigerlei vorm volgen van postacademisch onderwijs, ter bij-, na- of omscholing – hoewel geen eenvoudige opgave – beslist noodzakelijk is. Daarnaast zijn er de tijdschriften die in ieder geval het voordeel hebben dat zij de lezer de gelegenheid bieden in eigen tempo op een rustige plaats kennis te nemen van feiten en zaken. De Redactie is de mening toegedaan dat zij maandelijks voor de professie voorwaarden schept om aan haar voortdurende bijscholingsplicht te voldoen. En dat blijft haar streven.

Bladvulling

DENTAL EYES ON EUROPE*)

*) Een vertaalde samenvatting van een Redactioneel in de British Dental Journal 1989; 166: 275.

Nu de eenwording van de Europese markt in 1992 nadert en tandartsen zich sinds 1980 in het grootste deel van Europa kunnen vestigen, wordt het tijd om eens uitvoerig in te gaan op de vraag hoe de British Dental Association (BDA) de belangen behartigt van haar tandartsen in Europa. Wat zijn de huidige en toekomstige belangrijke onderwerpen?

Op het moment voert de BDA deze taak op twee verschillende manieren uit:

1. Via de European Dental Liaison Committee.

Dit is een groep van nationale tandheelkundige organisaties van EG-lidstaten die de Commissie over tandheelkundige kwesties adviseert. Het Presidium wisselt eens in de twee jaar van land. Problemen waarmee men zich op dit moment bezighoudt zijn:

- het niveau en de verdeling van tand-

heelkundig personeel;

- een mogelijke herziening van de bevoegdheden van tandprotheticen door het Europese parlement;

- wetgeving wat betreft tandheelkundige producten;

- bewegingsvrijheid van tandartsen.

2. Via de Advisory Committee on the Training of Dental Practitioners.

Hiervan maken deskundigen op het gebied van tandheelkunde, vertegenwoordigers van tandheelkundige opleidingen en tandartsen met een praktijk deel uit. Onderwerpen waarover gediscussieerd wordt zijn;

- de overgangperiode van studie naar de onafhankelijke tandartsenpraktijk;

- een plan voor een begeleidingssysteem van beginnende tandartsen.

Het comité is tevens betrokken bij het Europese Jaar van de kankerbestrijding.

Steeds vaker wordt er over tandheelkundige onderwerpen op Europees niveau gediscussieerd. Men moet echter niet vergeten dat er een Europa bestaat buiten de grenzen van de Gemeenschap. In dit verband speelt met name de FDI een belangrijke rol, want het gaat niet alleen om Europese barières die langzaam afgebroken worden, betere relaties tussen tandartsen en hun organisaties over de hele wereld zijn onvermijdelijk en moeten aangemoedigd worden.

Onlangs (4-9 september) heeft het FDI-congres in Amsterdam plaatsgevonden. Aandacht voor hetgeen tijdens dit congres ter sprake is geweest, biedt de mogelijkheid de Europese perspectieven te verbreden.

M. van Kerkhoven-Weijs